

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῶν Θεοπατόρων

Ἦχος δ'

Ἦδωκας σημείωσιν

Δεῦτε νὺν χορεύσωμεν, ἀσματικῶς ὧ φιλέορτοι, καὶ πιστῶς ἐορτάσωμεν, τὴν μνήμην γεραίροντες, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς σεπτῆς δυάδος, αὐτοὶ γὰρ ἔτεκον ἡμῖν, τὴν Θεομήτορα καὶ Παρθένον ἀγνήν, διὸ πὲρ καὶ μετέστησαν, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς ἄληκτον, καὶ ἀείζωον οἴκησιν, δυσωποῦντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Εὐφρόσυνον τέρπεται, σήμερον κτίσις ἢ σύμπασα, Θεοτόκε πανύμνητε, ἐτήσιον ἄγουσα, μνήμην ὁμοφρόνως, τῶν σῶν γεννητόρων, Ἰωακείμ τοῦ θαυμαστοῦ, ὁμοῦ καὶ Ἄννης πανηγυρίζουσα, χαρὰν γὰρ προεξένησαν, σὲ παρ' ἐλπίδα βλαστήσαντες, τὴν τὸ φῶς ἀπαστράψασαν, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἀγάλλεται σήμερον, Ἄννα σκιρτῶσα ἐν πνεύματι, καὶ εὐφραίνεται χαίρουσα, τυχοῦσα ἐφέσεως, ἧς πὲρ ἐπεπόθει, πάλαι εὐτεκνίας, ἐπαγγελίας γὰρ καρπὸν, καὶ εὐλογίας θεῖον ἐβλάστησε, Μαρίαν τὴν πανάμωμον, τὴν τὸν Θεὸν ἡμῶν τέξασαν, καὶ τὸν ἥλιον λάμπασαν, τοὺς ἐν σκότει καθεύδουσι.

Τοῦ Ἁγίου

Ἦμοια

Νεύροις συγκοπτόμενος, διὰ Χριστὸν Παναοίδιμε, καὶ ἰκρίῳ κρεμάμενος, καὶ σάρκας ξεόμενος, ἀπηνῶς ξυστήρσι, θύειν τε εἰδώλοις, ἐγκελευόμενος σοφέ, οὐκ ἐξηρήσω τὸν πάντων Κύριον, ἀλλ' ἤλεγξας τοὺς πόνοις σου, τὸ ἀσθενὲς καὶ ἐξίτηλον, τῶν εἰδώλων καὶ γέγονας τῶν Ἀγγέλων συνόμιλος.

Δέσμιος ἀγόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς σεμνυνόμενος, τοὺς ὀρῶντας προέτρεπες, μιμεῖσθαι τὸν δρόμον σου, πρὸς τὰς οὐρανίους, Μάκαρ ἀντιδόσεις, ἀποσκοποῦντας, αἱ πολλήν, τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν τερπνότητα, παρέχουσιν ὡς ἄφθαρτοι, καὶ εἰς ἀεὶ παραμένουσαι, τοὺς Χριστὸν θεραπεύοντας, κληρονόμους λαμβάνουσιν.

Λίθοις συνθλαττόμενος, τὰς σιαγόνας, Ἀοίδιμε, καὶ πλευρὰς σπαθιζόμενος, λίθωπαμμεγίστω τε, τράχηλον καὶ πόδας, συνθλώμενος Μάκαρ, καὶ ἀρμονίας ἀπηνῶς, παραλυόμενος ὄντως ἔθλασας, τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ὑπομονῆς γενναιότητι, ἦν ἠτῆσαι οὐκ, ἴσχυσε, τῶν βασάνων ἢ κάκωσις.

Δόξα... Καὶ νύν...

Ἦχος πλ. α' Ἐφραὶμ Καρίας

Ὡ μακαρία δυάς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσιν ἐβλαστήσατε, ὄντως μακάριος εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας Πατήρ, Μακαρία ἢ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησε, Μακάριοι οἱ μαστοί, οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφήσασαν, τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν, ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον, οἷς καὶ ἡμεῖς, συνεορτάζοντες σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ῥίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαί, μακαρίζομεν Παρθένον ἀγνήν.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ἡ θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυὶδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακεὶμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ἡ πρῶην ἄγονος χώρα, γὴν καρποφόρον γεννᾷ, καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἅγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει, θαῦμα φρικτόν! ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη γαλουχεῖται μαζῶ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἀγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεός, τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον, ἡ ξυνωρὶς ἡ ἀγία, Ἰωακεὶμ καί, Ἄννα, οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηνάς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ, μέτ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενοι, οἷς καὶ ἡμεῖς συνελθότες εὐσεβῶς, ὑμνοῦντες λέγομεν, οἱ διὰ τῆς θεόπαιδος καὶ πανάγνου Μαρίας, προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων

Ἦχος β'

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σου Κύριε, τὴν μνήμην ἐορτάζοντες, δι' αὐτῶν σὲ δυσωποῦμεν, Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Εορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένη, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ Καθίσματα τῆς Θεοτόκου.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τεχθεῖσα παραδόξως στειρωτικῶν ἐξ ὠδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν, ὠραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστός, ἐξήνησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, βοῶσί σοι Θεοτόκε, Δόξα τῇ νῦν προόδῳ σου σεμνῇ, δόξα τῇ παρθενίᾳ σου, δόξα τῇ κυοφορίᾳ σου, μόνῃ πανάχραντε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. α'
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὰ οὐράνια πάντα νὺν ἐπαγάλλονται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται, ἦν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βᾶτον καὶ στάμμον καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὄρος, γεννᾶται σήμερον.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Ο Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ο Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς Τοῦς σους γονεῖς Πάναγνε μέλπω προφρόνως.

Ὦδὴ α' Ἦχος β'
Ἐν βυθῷ

Τὴν λαμπάδα τὴν τὸν νοητόν, ἥλιον ἀστράψασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτεκεῖν ἠξιώθησαν, Ἄννα ἢ θεόφρων, καὶ Ἰωακείμ ὁ παναοίδιμος.

Ὀλοτρόπω νεύσει πρὸς Θεόν, ὄντως ὁ θεόληπτος, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἢ ἔνθεος, ἀκλινῶς προσέχοντες, τὴν πανάχραντον Θεοτόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκειμένην, κτίσεως ἀπάσης ἀγιότητα.

Ὑπερτέραν ἔχοντες ζωὴν, βίου τε λαμπρότητα, πάντων ὁμοῦ γεννητόρων γεγόνατε, γηγενῶν ὑπέρτεροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς γεννήσαντες, καὶ Θεοῦ πατέρες, ὄντως διὰ ταύτης χρηματίσαντες.

Σωτηρίας πάσης ἀρχηγοί, ὁ μακαριώτατος, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἢ ἔνδοξος, τὴν ἀγνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ πανάχραντον Θεοτόκον ἐγέννησαν, τῆς θεοσεβείας, ταύτην εἰληφότες τὴν ἀντίδοσιν.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἦγρὰν διοδεύσας

Ἐκράτει τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, τὸ θύειν εἰδώλοις, τοῖς ἀψύχοις τε καὶ κωφοῖς, ἐνίκα Χριστὸς δέ, τῶν Μαρτύρων, ταῖς καρτεραῖς καὶ γενναίαις ἐνστάσεσιν.

Ἐλύττα Λυσίας κατὰ Χριστοῦ, καὶ πάντας οὓς εὔρε, σεβομένους αὐτὸν Θεόν, παντοίως κολάζειν ἐπεχειρεῖ, ἀλλ' ἐντυχῶν σοὶ θεόφρον ἠσχύνετο.

Ἐξέπληξας Μάκαρ τὸν δυσσεβῆ, γενναίως χωρήσας, εἰς τὸ στάδιον τῶν θεῶν, ἀπήλεγξας τούτου παρρησία, τὸ ἀσθενές καὶ σαθρὸν καὶ ἀνίσχυρον.,

Θεοτοκίον

Ἐχώρησας μόνη τὸν οὐρανοῖς, ἀχώρητον Κόρη, ἐν γαστρί σου θεοπρεπῶς, οἰκήσαντα ταύτην καὶ τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ἐξ αὐτῆς προσλαβόμενον.

Τῶν Θεοπατόρων

Ὦδὴ γ'
Ἐν πέτρᾳ μὲ τῆς πίστεως

Στειρεύουσα καὶ παίδων ἀπορουμένη, καὶ δάκρυσι τὸν Κτίστην ἐκδυσωποῦσα, τὴν μόνην ἠξιώθης εὐλογημένην, τεκεῖν θεόληπτε, Ἄννα κραυγάζουσα, Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ὁ σύνοικον πλουτήσας τὴν θείαν χάριν, Ἰωακείμ ὁ θεῖος καὶ θεηγόρος, τὴν πρόξενον ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας, τεκεῖν ἠξιώται, πρὸς ἣν κραυγάζομεν, Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου Δέσποινα.

Ὑμνήσωμεν τὴν πάνσεπτον ξυνωρίδα, δι' ἧς ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος, ἢ πάντων ποιημάτων ἀγιωτέρα, Θεὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ὃν κραυγάζομεν, Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Στείρωσεως τὸ ὄδαινος ἐκφυγοῦσα, γεγέννηκεν ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄνειδος τῆς Εὐας νῦν παραδόξως ἐξαφανίζουσαν, πρὸς ἣν κραυγάζομεν, Ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλὴν σου Δέσποινα.

Τοῦ Μάρτυρος

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ἐχαιρες τυπτόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ σοφὸν μάστιξιν, ἀνηλεῶς, εἶχες γὰρ βεβαίαν, τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Νεύροις συγκοπτόμενος, ὑπαλλαγὴ συχνὴ Ἐνδοξε, τῶν δημίων, ὡς πὲρ ἀλλοτρίω, οὐκ ἠσθάνου ἐν σώματι.

Εὗρες τὴν ἀντάμειψιν, παρὰ Χριστοῦ Σοφὸν στέφανον, ἀπολαβὼν τῆς δικαιοσύνης, καὶ χαρὰν τὴν μὴ λήγουσαν.

Θεοτοκίον

Ὅλη ἡ πλησίον μου, καλὴ καὶ ἄμωμος πέφυκε, σὲ προορῶν, ἔφη Θεοτόκε, Σολομῶν ἐν τοῖς Ἄσμασιν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεῦμά μου».

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἀνδρεία τὴν ψυχὴν, ὠπλισμένος θεόφρον, ἐξέδωκας σαυτὸν, εἰς ποικίλας βασάνους, τῷ πόνῳ φλεγόμενος, τοῦ Δεσπότη πανόλβιε, ὅθεν ἠλεγξας, τὴν τῶν τυράννων μανίαν, καὶ τὸν στέφανον, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω, τῆς νίκης τὸν ἄφθαρτον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῆς Ἑορτῆς Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσιν, ἐν Θεῷ γὰρ ἀξίως χάριν ἐφεύραντο, καὶ ἐγέννησαν καρπὸν τὸν θεοδόχον ναόν, τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην εὐλογημένην, πρεσβεύουσαν ἀενάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Θεοπατόρων

Ὡδὴ δ'

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου

Γηθόμενος, τὴν Παρθένον ἐκ στεῖρας κομίζεται, δι' ἧς πὲρ ἡ στείρωσις ἡ κοσμικὴ διαλέλυται, τόκῳ παρθενεύοντι, Ἰωακείμ ὁ θεόφρον καὶ θεόληπτος.

Ὁ προπάτωρ, τοῦ Χριστοῦ Ἰωακείμ νῦν πρόκειται, ἡμῖν εἰς ἐστίασιν, πνευματικὴν ὁ πανόλβιος, ὃς τὴν Θεομήτορα, καὶ πανακήρατον Κόρην ἀπεγέννησε.

Νεκρώσεως, καὶ φθορὰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν σώζουσαν, ἡ χάρις προβάλλεται, τὴν ἐσομένην Μητέρα Θεοῦ, Λόγον τὸν αἰδίων, τὴν δεξομένην ἀφράστως σωματούμενον.

Ἐκ τῆς ρίζης, Ἰεσσαὶ ξυνωρὶς ἀνατέταλκεν, ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε ράβδος τὸ ἄνθος ἡ φέρουσα, ὅλον μὲ τὸν ἄνθρωπον, εὐωδιάζον τῷ μύρῳ τῆς θεότητος.

Ἰθύνον μου, Θεοτόκε τὸν βίον προστάγμασιν, ἐνθῶς ρυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὀδήγησον, Παρθενομήτορ Μαρία Θεονύμφευτε.

Τοῦ Μάρτυρος

Εισακήκοα Κύριε

Ταῖς θωπείαις ὁ τύραννος, σοῦ καταμαλάττειν Μάρτυς τὸ εὐτονον, καὶ νικήσαι σε οἴομενος, οὐρανὸν τοξεύειν ἐνομίζετο.

Οὐκ αἰσθάνη παράφορε, τοῦ Χριστοῦ τὴν δύναμιν στερεούσαν με, πρὸς τοὺς πόνους καὶ τὰ σκάμματα; τῷ τυράννω ἔκραζες Παναοίδιμε.

Εἰ μὴ δύναμις ἄνωθεν, ἦν μοι δεδομένη τύραννε ἔκραζε, Σεβηριανός, πῶς ἴσχυον, σὰρξ ὧν ὑπενέγκαι, ἐκτομὰς τῶν μελῶν.

Θεοτοκίον

Παναγία Θεόνυμφε, δίδου μοὶ βοήθειαν ταῖς πρεσβείαις σου, λυτρωθῆναι τοῦ ἀλάστορος, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν ἐλπίδα μου.

Τῶν Θεοπατόρων

Ὡδὴ δ'

Ὁ φωτισμὸς

Σώφρων δυὰς, καθαρότητος αἴγλη λελαμπρυσμένη, τὴν τῆς παρθενίας τῷ θεῷ φέγγει, κατακοσμοῦσαν, τὴν στειρεύουσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἡμῖν ἐκτέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακείμ οἱ θεόληπτοι.

Παρθενικόν, θεοκόσμητον θρόνον τῷ τῶν ἀπάντων, περιδεδραγμένω παλάμη θεία, τῆς σωφροσύνης ἡ σεπτῆ συζυγία, καὶ θεόφρων δυὰς ἐκτέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακείμ οἱ πανεύφημοι.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης εἰς ὁδηγίαν, τῶν πεπλανημένων τὴν φωτοφόρον, πύλην ὁ θεῖος, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, θεοφρόνως πολιτευσάμενοι, τεκεῖν οἱ θεόπται σαφῶς ἠξιώθησαν.

Νόμου καινοῦ, τὴν θεόγραφον πλάκα ἐν ἣ τὴν λύσιν, τῶν ἀμαρτημάτων τοῦ πάλαι νόμου, ὁ θεῖος Λόγος προετύπωσε πρῶην, ὡς ἐκ πέτρας νῦν ἐλατόμησε, νεύματι ὁ πάντων κρατῶν ἐκ στειρώσεως.

Αἴγλη τῆ σῆ, Θεομῆτορ τὸν νοῦν μου καταυγασθῆναι, τὸν ἐσκοτισμένον τῇ ἀμαρτία νεῦσον Παρθένε, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, καὶ πταισμάτων ἐξαφανίζουσα, ἄλλην γὰρ ἐκτός σου φρουρὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὅρθρίζοντες βοώμέν σοι

Ἰκρίω ἀνηρητήθης Αοίδιμε, καὶ τὸ σῶμα κατεξάνθης ὄνουξιν, ὑπὲρ τοῦ πάντων δεσπόζοντος.

Θεέ μου ἀνεβόας ἐνίσχυσον, τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐκτελέσαι με, τοῦ μαρτυρίου ξεόμενος.

Ὡς εἶδέ σε ὁ τύραννος Ἐνδόξε, ἀνευδότης, τὰς βασάνους φέροντα, κατεβροντήθη ὁ δαίλιος.

Θεοτοκίον

Ἐλπίς καὶ προστασία καὶ σκέπη μου, Θεοτόκε σώσον με πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως.

Τῶν Θεοπατόρων

Ὡδὴ ε'

Ἐν ἀβύσσῳ

Γονιμώτατον σπόρον ἢ στεῖρα τὸ πρῖν, Ἄννα δεξαμένη ἐκ θείας ἐλλάμψεως, παῖδα τεκεῖν ἠξίωται, τὴν τῶν πάντων κτισμάτων δεσποζουσαν.

Νῦν ἢ στεῖρα γεννῶσα βουλήσει Θεοῦ, πείθει παραδέχεσθαι Παρθένον τίκτουσαν, ἄνευ σαρκὸς θελήματος, τοῦ αὐτοῦ βουληθέντος Θεοῦ προφανῶς.

Ἐλλαμφθεις Ἡσαίας τῷ Πνεύματι, τοῦ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης τὸ κύημα, τόμον καινὸν ἐώρακεν, ὃ ἐγράφη ὁ Λόγος σαρκούμενος.

Μυστηρίου προτρέχει μυστήριον, πρὶν γὰρ ἡ στειρεύουσα, χάρις γεγέννηκε, τῆς σωτηρίας πρόξενον, παρθενίας γεννήσει φανείσαν ἡμῖν.

Τοῦ Μάρτυρος

Χιτώνά μοι παράσχου

Φρουρά σε καθειργνύει ὁ δεινός, καὶ λιμῶ βιάζει σε ἀρνήσασθαι Κύριον, ὄν Παμμάκαρ ἐκ νεότητος ἔστερξας.

Αγόμενος Σοφὲ εἰς φυλακὴν, πάντας τοὺς ὀρώντάς σε, Χριστοῦ μὴ ἀφίστασθαι, παρρησία νουθετῶν ἐξεπαιδευσας.

Σπαθίζεσθαι σε Μάρτυς ὁ δεινός, καὶ παράφρων τύραννος, κελεύει μὴ θύοντα, τοῖς εἰδώλοις, ἀλλὰ σὺ οὐκ ἐφρόντισας.

Θεοτοκίον

Χιτώνά με ἐνδύσασθαι φωτός, σαις πρεσβείαις ποιήσον, Ἀγνή τὸν ὕμνούντά σε, ἐν ἡμέρα τὸν δυσείμονα κρίσεως.

Ὁ Εἰρμός

«Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυελεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Εὐφραίνεται νύν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Ὁ Οἶκος

Ἡ τῶν δεσμῶν τῆς πρὶν ἀτεκνίας δι' εὐχῆς λυθεῖσα, προσκαλεῖται ἡμᾶς συνεορτᾶσαι τῷ θαύματι, καὶ δῶρα προσάξει τῇ γεννηθείσῃ, λιτανεύοντας ἔμπροσθεν μετὰ πόθου, ἧς πὲρ ποτὲ αἱ παρθένοι ἐν τάχει προέτρεχον, χορεύουσαι καὶ βοᾶσαι, Ἴδου ἤλθεν ἡ πάντων ἀνάκλησις, ἰδοὺ Ἀδάμ ἠλευθέρωται, ὅτι Ἄννα καρπὸν ἀνεβλάστησε, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Συναξάριον

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Δικαίων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης.

Στίχοι

- Ἰωακεὶμ τέρφθητι σὺν τῇ Συζυγῶ,
- Τεκόντες ἄμφω ψυχικὴν τέρψιν κτίσει.
- Ἡ δ' ἐννάτη τοκέων Θεομήτορος εὔρε σύναξιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Μάρτυς Σεβηριανός, λίθον παρὰ τοὺς πόδας φέρων, ἐπὶ τοῦ τείχους εἰς τὸν ἀέρα κρεμασθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

- Σεβηριανὸς κὰν λίθων ἀλγὴ βάρει,
- Χαίρει κρεμασθεὶς, ὡς ἀποσπῶν γῆς πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ πρὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ ἀσκήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Χαρίτων ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Πολλὴ χάρις σοὶ χριστομάρτυς Χαρίτων,
- Χριστοῦ χάριν τράχηλον ἐκκεκομμένω.

Μνήμη τῆς ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Τρίτης Συνόδου τῶν ἁγίων διακοσίων Πατέρων, τῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντων, καὶ τὸν δυσσεβῆ Νεστόριον καθελόντων.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Θεοπατόρων

Ὡδὴ ζ'

Ἀντίθεον πρόσταγμα

Ἐκ ρίζης βλαστήσασα δυὰς ἁγία, Δαυῖδ τοῦ θεόφρονος, τὴν ράβδον τὴν πανίερρον, Παρθένον τὴν ἄχραντον, τῷ κόσμῳ τέτοκεν, ἄνθος ἱερώτατον ἡμῖν, Χριστὸν ἀσπόρως ἐξανατέλλουσαν.

Λαμπάδα πολύφωτον τὴν Θεοτόκον, ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος, καθάπερ χρυσαυγίζουσα, λυχνία βαστάζουσα τὸν κόσμον ἅπαντα, θείῳ κατελάμπρυνε φωτί, καὶ παρθενίας λαμπροῖς πυρσεύμασι.

Προπάτορες ἔνδοξοι τοῦ σαρκωθέντος, δι' ἄφατον ἔλεος, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, παιδὸς ἐκ θεόφρονος ὑμῶν πανόλβιοι, νῦν μοι τῷ προσφεύγοντι ὑμῖν, πλημμελημάτων λύσιν βραβεύσατε.

Ὡς ὄντες ὑπέρτεροι τῶν γεννητόρων, τὴν πάντων δεσπόζουσαν, κτισμάτων ἐκτετόκατε, Μαρῖαν τὴν ἄχραντον, τὴν τετοκυῖαν Θεόν, σάρκα περιθέμενον ἡμῖν, ὁμοίαν πάντῃ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν

Λίθοις ἀδροῖς συντρίβει σου τὸ σῶμα ὁ ἀσεβής, ὑμνοῦντος παρρησία, Χριστὸν ἐν μέσῳ τῶν παρανόμων, οὗ τῆς δόξης τυχῶν, νῦν χορεύεις λαμπρῶς.

Αἰωρηθεὶς τοῦ τείχους Ἀθλοφόρε, τοῦ δικαστοῦ, πολλὴ παραπληξία, ἐν βάρει λίθων πεπεδημένος οὐκ ἠρνήσω, Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡ τῆς στερραῖς ἐνστάσεώς σου Μάκαρ! ὃ τῆς θερμῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Κτίστην! δι' ἦν στεφάνω κατακοσμεῖ σὲ τῷ ἀφθάρτῳ, καλῶς ὑπεραθλήσαντα.

Θεοτοκίον

Σὺ εἶ μου φῶς Παρθένε Θεοτόκε, σὺ εἶ χαρὰ καὶ σκέπη καὶ λιμὴν μου, εὐλογημένη, καὶ σὲ δοξάζω ὡς τεκοῦσαν, Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Θεοπατόρων

Ὡδὴ η'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς

Πλούτῳ κομῶντες ἀρετῶν, τὴν ἐν δόξῃ θεϊκῇ πεποικιλμένην, Βασιλίδα Παρθένον, Ἰωακείμ ὁ σεπτός, καὶ Ἄννα ἡ σώφρων τετόκασιν, ἦν πᾶσα ἡ κτίσις, ὑμνεῖ ὡς Θεοτόκον.

Ῥάβδος δυνάμεως ἡμῖν, δι' ὑμῶν φίλοι Θεοῦ ἐξαπεστάλη, ἡ πανάμωμος νύμφη, δι' ἧς ἐν μέσῳ ἐχθρῶν, ἀθέων κατακυριεύομεν, τὰς μηχανουργίας αὐτῶν καταπατοῦντες.

Ὅπλον ἡμῖν παρὰ Θεοῦ, εὐδοκίας διὰ σοῦ ἱερωτάτη, ξυνωρὶς ἐδωρήθη, ὃ νῦν ἡμεῖς οἱ πιστοὶ ὠραίως ἀεὶ, στεφανοῦμεθα, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, ἀγνὴ Παρθενομήτωρ.

Φωτοχυσίαις τοῦ ἐκ σοῦ, σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς λελαμπρυσμένη, ἡ δυὰς ἡ ἀρίστη, τῶν γεννητόρων τῶν σῶν, γεννώσί σε πάναγνε Δέσποινα, πρόξενον ἡμῖν, ἀγαθῶν ἐπουρανίων.

Ῥώμη Θεοῦ καρπογονεῖ, ἡ στειρεύουσα γαστήρ ἀνοιγομένη, καὶ προέρχεται πύλη, παρθενικὴ παμφαῆς,

ὁ Λόγος δι' ἧς ἐπεδήμησεν, τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς, σαρκωθεὶς ἀφράστῳ λόγῳ.

Τοῦ Μάρτυρος

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν

Ἐγκατερέησας, τοῖς αἰκισμοῖς ἕως τέλους, Στρατιώτα Κυρίου μετέστης, χαίρων πρὸς τὴν ἄνω, παμμάκαρ βασιλείαν.

Οὗ κατησχύνθης, διὰ Χριστὸν Γενναϊόφρον, ὑπομεῖναι βάσανα ποικίλα, ὅθεν συνδοξάζη, αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρος, σὺν ἀθληταῖς νὺν χορεύων, ἀληθῶς περὶ τὸν Βασιλέα, μέμνησο τῶν πίστει τελούντων σου τὴν μνήμην.

Θεοτοκίον

Ἦ Θεομήτορ Χριστιανῶν ἢ προστάτις, ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, ἵνα σὲ ὑμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τῶν Θεοπατόρων

Ἦδὴ θ'

Ἀνάρχου Γεννήτορος

Ὁμόφρονες σύμψυχοι, τὴν ἀρετὴν ὑπάρχοντες, τῆς πανάγνου Παρθένου σεπτοὶ γεννήτορες, τοὺς ἐπιτελοῦντας προθυμῶς, τὴν εὐκλεῆ καὶ ἔνδοξον μνήμην, ὑμῶν ἱερώτατοι, τοῦ σωθῆναι δυσωπήσατε.

Νομὴν κατεπαύσατε, τὴν τοῦ θανάτου Ἐνδοξοῦ, τῆς ζωῆς τὴν Μητέρα, λαμπρῶς γεννήσαντες, τὴν ἐξαφανήσασαν τούτου, τὴν προσβολήν, καὶ τῆς ἀθανάτου, ζωῆς προξενήσασαν, τὴν ἐλπίδα διὰ πίστεως.

Ὁραῖος ὡς ἥλιος, Ἰωακεῖμ ἐνούμενος, τὴ φωσφόρῳ σελήνῃ, τὴ Ἄννη τέτοκε, τὴν τῆς παρθενίας ἀκτῖνα, δι' ἧς αὐγὴ τῆς θείας οὐσίας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθεῖσα ἡμῖν ἔλαμψε.

Σωφρόνως βιώσαντες, καὶ εὐσεβῶς Μακάριοι, νὺν τρυφῆς τῆς ἀφράστου, κατηξιώθητε, τῆς θεοφανείας τυχόντες, τοῦ ἐξ ὑμῶν τῷ κόσμῳ φανέντος, ὃν πὲρ δυσωπήσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος

Κυρίως Θεοτόκον

Χερσὶ τῶν σὲ ποθούντων, Μάκαρ σου τὸ σῶμα, περισταλὲν κατετάφη ὡς ἅγιον, καὶ ἱαμάτων ἐκβλύζει, κρουνοὺς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἦ θαῦμα! πῶς ἀνέστη, ὁ θανὼν οἰκέτης, καὶ προσηπῆντα σου δρόμῳ τῷ σώματι, πρὸς τὴν ταφὴν ἀγομένῳ, Μάρτυς πανάριστε.

Τυχῶν τῆς αἰωνίου, Μάκαρ βασιλείας, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ παριστάμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων θερμῶς ἰκέτευε.

Θεοτοκίον

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων, αἱ ταξιαρχαὶ, σεσαρκωμένον ὁρώσαί σε φέρουσαν, τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ σὲ ἐδόξαζον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες».

Ἐξαποστειλάριον τῶν Θεοπατόρων

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Ἡ τῆς Εὔας τὴν ἀράν, ἐξάρασα νὺν τίκτεται, ἐκ γηραλέων ἀκάρπων, τῆς Ἄννης καὶ Ἰωακείμ, ἦν σὺν Ἀγγέλοις ἅπαντες, κατὰ χρέος ἐν ὕμνοις, πιστοὶ εὐφημήσωμεν.

Τοῦ Ἁγίου

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀλείπτῃς ἐχρημάτισας, Μαρτύρων τεσσαράκοντα, ἀριστευσάντων ἐν λίμνῃ, παμμάκαρ Σεβηριανέ, μεθ' ὧν ἀεὶ μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων ἔνδοξε, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Μάρτυς Χριστοῦ ἀθλοφόρε.

Τῆς ἐορτῆς ὅμοιον

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὔα μεγαλύνθητι, Προφητῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίοις, κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρά.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Χάρις τῷ λυτρωτῇ, καὶ πάντων κηδεμόνι, τῷ στείραν παρ' ἐλπίδα, τεκεῖν τὴν Θεοτόκον, ἀρρήτως εὐδοκήσαντι.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Δεῦτε τὴν ἐκ Δαυὶδ, καὶ Ἰούδα φυεῖσαν, Θεοτόκον Μαρίαν, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Σήμερον εὐκλεῶς, ἐξ' Ἄννης ἢ Παρθένος, ἡ φωτοφόρος πύλη, γεννᾶται παραδόξως, λαοὶ φυλαὶ σκιρτήσατε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος β'

Πρὸς το, Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ

Σήμερον ἡ πανάμωμος Ἄγνη προῆλθεν ἐκ τῆς στεῖρας, σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, ἐν τῇ αὐτῆς γεννήσει, ὁ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶναπολύεται, καὶ ἡ Εὔα τῆς ἀρᾶς ἠλευθέρωται, Τὰ οὐράνια πάντα ἀγάλονται, καὶ εἰρήνη τοῖς ἀνθρώποις βραβεύεται, Ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες βοῶμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἐορτῆς, Ὡδὴ γ' καὶ ἐκ τοῦ τῶν Ἁγίων Ὡδὴ ς'.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους

Ἀδελφοί, εἶχε μὲν ἡ πρώτη σκηνή...

Ἀλληλουῖα

Δικαίων παρὰ Σωτηρία δὲ τῶν Κυρίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν

Εἶπεν ὁ Κύριος, οὐδεὶς λύχνον ἄψας...

Ζῆτει Σαββάτω ς'

Κοινωνικὸν

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούϊα.